

दाशत्रय्य (von दशन् + त्रय) N. pr. eines Grāma; davon दशत्रय्यक
adj. P. 4, 2, 104, V Artt. 33, Sch.

दाशर्म (?) m. N. pr. eines Mannes कऱ्णु. in Ind. St. 3, 472.

दाशवान (von दशन् + वान) adj. कौत्सं दाशवानम् N. eines Sāman
Ind. St. 3, 214. — Vgl. पाञ्चवान.

दाशशिरस् (wohl दाशशिरस von दशशिरस्) n. N. eines Sāman ebend.
दाशस्पत्य adj.: यो वै गो प्रशंसति दाशस्पत्येति गो प्रशंसति Pañśāv.
Br. 13, 5, 26, 27. n. N. eines Sāman ebend. LĀṬJ. 7, 4, 1. 16. Ind. St. 3, 219. Geht
auf दशस् (vgl. दशस्य) oder दाशस् (von दाप्) und पति zurück; दशस्पति
oder दाशस्पति könnte Herr der frommen Darbringungen bedeuten.

दाशार्णो 1) adj. das Wort Daçârṇa enthaltend, von diesen redend:
अध्याय, अनुवाक gaṇa विमुक्तादि zu P. 5, 2, 61. — 2) m. ein Fürst der
Daçârṇa MBh. 5, 7458. — 3) m. pl. = दशार्णा als Volksname: दाशा-
र्णराज MBh. 5, 7515. दशार्णेश 6, 2080. Könnte hier auch als adj. ge-
fasst werden.

दाशार्णक adj. f. दाशार्णिका Daçârṇisch: राजन् MBh. 2, 1063, 5, 7419.
7428. 7462. 7499. धात्री 7424. — Vgl. दशार्णक.

दाशार्क 1) adj. f. ई a) das Wort Daçârṇa enthaltend, von diesen re-
dend: अध्याय, अनुवाक gaṇa विमुक्तादि zu P. 5, 2, 61. — b) dem Dā-
çârṇa d. i. Kṛṣṇa gehörig: सभा MBh. 2, 84. HARIV. 6810. — 2) m. ein
Fürst der Daçârṇa gaṇa पर्श्यादि zu P. 5, 3, 117. Bein. Kṛṣṇa's H.
214. MBh. 2, 1223. 1225. 3, 897. 12566. 14, 1855. HARIV. 10412. ein Dā-
çârṇa König von Mathurā SKANDA-P. in Verz. d. Oxf. H. 74, a, 16. द-
शार्की f. eine Fürstentochter der Daçârṇa MBh. 1, 3786. 3792. — 3) m.
= दशार्क gaṇa प्रज्ञादि zu P. 5, 4, 38. pl. = दशार्कास् als Volksname
MBh. 1, 7513. 13, 7431. — Vgl. दशार्क.

दाशार्कक m. pl. = दशार्क Bhāg. P. 3, 1, 29.

दाशाश्रमेय m. pl. = दशाश्रमेय zehn Rossopfer HARIV. 14737. — Wohl
nur fehlerhaft.

दाशिवंस् s. u. दाश्वंस्.

दाप् (von 1. दाप्) s. ष्र°.

दाप्पुर und दाप्पूर viell. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. 192, 10 v.
u. 193, 1.

दाप्पुरि (von 1. दाप्) adj. den Göttern huldigend, — darbringend, fromm:
स्वयं चित्स मन्यते दाप्पुरिर्जना पत्रा सोमस्य तृप्पसि RV. 8, 4, 12. —
Vgl. ष्र°.

दाशिय (von दाशी) m. der Sohn einer Fischerin ÇABDAR. (fälschlich
mit स) im ÇKDR. दाशेयी f. die Tochter einer Fischerin MBh. 1, 4015. Bein.
der Satjavati, der Mutter Vjāsa's, H. 848. दासेयी TRIK. 2, 8, 10. H.
848, v. l. MBh. 5, 5966. HARIV. 973.

दाशिर ÇĀNT. 3, 18. m. 1) Fischer (von 2. दाश) ÇABDAR. im ÇKDR. (mit
स). — 2) Kameel H. 1254. — Vgl. दासेर.

दाशिरक m. 1) Fischer (vgl. दाशिर) MED. k. 194 (mit स). — 2) pl. N.
pr. eines Volkes, = मरुन् TRIK. 2, 1, 9. MBh. 6, 2080. Vgl. दशेरक.

दाशौदनिक (von दशन् + दान) adj. als Bez. eines Opfers P. 4, 3, 68,
Sch. दाशौदनिकी f. die bei diesem Opfer den Priestern dargebrachte
Gabe 5, 1, 95, Sch. — Vgl. पाञ्चौदनिक.

दाश्वं (चतुर्विंश) von दश gaṇa संकाशादि zu P. 4, 2, 80.

दाश्व adj. freigebig GĀṬĀDH. im ÇKDR. — Ein verstümmeltes दाश्वंस्.

दाश्वंस (partic. perf. von 1. दाष्) P. 6, 1, 12. Vop. 26, 135. ein Mal दाशि-
वंस् SV. I, 2, 1, 4, 1. adj. huldigend, (den Göttern) dienend, darbringend.

Im RV. die gewöhnliche Bez. für den gläubigen Verehrer der Götter,
den Frommen; bes. häufig verbunden mit मर्त, मर्त्य und auch जन. अमा
सते वहंसि भूरि वाममुषो देवि दाशुषे मर्त्याय RV. 1, 124, 12. 4, 26, 2. 7,
11, 3. इन्द्रो दाशदाशुषे कृत्ति वृत्रम् 2, 19, 4. 3, 2, 11. (पिबतु) सोमं दाशुषः
स्वे सधस्यै 51, 9. 60, 5. अहंसः पीपरो दाश्यांसम् 4, 2, 8. पुत्रं देदाति दाशुषे
5, 25, 5. त्वं कुत्साय प्रुक्षं दाशुषे वक् 6, 26, 3. वये नु ते दाश्यांसः स्याम ब्रह्म
कृपवतः 7, 37, 4. दाशदाशुषे सुकृते मामहस्व 10, 122, 3. आ प्रत्यसं दाशुषे
दाश्यांसं सरस्वत्तम् (ऊवेम) AV. 7, 40, 2. 17, 2. 3. 110, 1. 4, 24, 1. VS. 34, 9.
In der späteren Sprache gebend, gewährend; mit dem acc. oder mit dem
obj. compon.: तस्यै मुनिर्दोददलिङ्गदर्शी दाश्यान्सुपुत्राशिमित्युवाच RAGH.
14, 71 (ed. Calc. दत्त्वा st. दाश्यान्). त्रिलोको दाश्यान् Bh'g. P. 8, 22, 23. प-
दत्रयं यो वृषाति बुद्धिमान्दोपदाशुषम् 19, 19. हरिम् — प्रपन्नवरदाशुषम्
3, 21, 7. पुंसो पुनः पारमहंस्य आश्रमे व्यवस्थितानामनुमृगदाशुषे 2, 4, 13.
— Vgl. ष्र°.

दाश्वधर (दाष् + ष्र°) adj. dem heiligen Dienst fromm obliegend: यं
युवं दाश्वधराय देवा रूयिं धृत्यः RV. 6, 68, 6. कस्ते जामिर्जनानामग्ने को दा-
श्वधरः 1, 75, 3. अर्थे ब्रह्मस्याद्रयो वि चंतते मुन्वतो दाश्वधरम् 8, 4, 13. 19,
9. त्वार्धो मघवन्दाश्वधरो मनु स वाजं भरते 10, 147, 4.

दास् nur in Verbindung mit अग्नि; das simpl. finden wir in 1. दास und
dem damit offenbar verwandten दस्यु erhalten. Nach DĀṬUP. 21, 28 be-
deutet दास्, दासति und ते geben und auch NĀIGH. 3, 20 steht दासति un-
ter den दानकर्माणाः. Dieses दासति ist aber wohl conj. aor. (von 1. दा)
wie auch das ebend. neben राति stehende दासति (von रा). दास्, दासति
als v. l. von दाप् verletzen, beschädigen (हिंसा) Vop. in DhĀṬUP. 27, 32.

— अग्नि Jmd Etwas anhaben wollen, anfeinden, verfolgen: यो नः क-
दा चिदभिदासति इका RV. 7, 104, 7. 10, 97, 23. 133, 5. अग्नित्रस्याभिदास-
तः 132, 3. 102, 3. योश्स्मोश्चनुषा मनसा चित्याकृत्या च यो अघायुर्भिदासी-
त् AV. 5, 6, 10. 8, 3, 25 u. s. w. AIR. Br. 6, 36. KĀND. UP. 1, 2, 8. ĀÇV.
GRHJ. 1, 24. KAUC. 49. Findet sich nur im Veda oder in Nachbildungen
vedischer Sprüche.

1. दासै (von दास् ved., दासै und दास (vgl. 2. दास) UṢĀDIS. 5, 10. m. 1)
Bez. übermenschlicher, den Sterblichen feindlicher Wesen, Dämon. So
heissen viele von Indra bezwungene Unholde: Namuki, Pipru, Çam-
bara, Varkin u. a. Nir. 2, 17. RV. 1, 174, 7. 2, 11, 2. 20, 6. 4, 18, 9. 30,
15. 21. 5, 30. 7. 9. 6, 20, 6. 47, 21. 8, 32, 2. वर्धदासस्य दम्भय 10, 22, 8. 8,
24, 27. अज्ञो दासस्य दम्भय 40, 6. नि दासं शिश्रयो कथैः 59, 10. 10, 138, 3.
120, 2. न मे दासो (man hätte eher दासो Barbar erwartet) नाप्यो महि-
त्वा व्रतं मीमाय पदं धरिष्ये AV. 5, 11, 3. Vgl. दस्यु. — 2) Slave,
Knecht AK. 2, 10, 17. TRIK. 3, 3, 446. H. 360. an. 2, 582. MED. s.
3. अर् दासो न मीच्छेष्ये कराणि RV. 7, 86, 7. 10, 62, 10. शतं मे गर्भानां
शतमूर्णावतीनाम् । शतं दासो अति स्रजः VĀLAKH. 7, 3 (vgl. शतं दासे बल्बू-
थे विप्रस्तरुत्त आ देदे RV. 8, 46, 32, wo दासान् zu vermuthen ist). त्रयो
दासा अज्ञानस्य AV. 4, 9, 8. KAUC. 17. 89. दासभार्य n. sg. Knechte und
Frauen KĀND. UP. 7, 24, 2. जारदास ĀÇV. GRHJ. 4, 2. ऽमिदुन कऱ्णु. ÇR.
22, 2, 27. LĀṬJ. 8, 4, 14. M. 4, 253. 8, 299. 342. ist अघन 416. neben भृत्क,